

O SEDMÉ RÁNO PÁTÉHO MĚSÍCE TENKRÁT

Máj, přespolní děti chystají se do školy. Rozsvícená stáj, punčocháčové napětí, z všeho se vyspaly, svlékly.

Za odštípnutý smalt vany může namočená špína, v níž bobtná plyn vzteku, ale marně, v dětském věku nahota válku nenesí.

Bojový bubínek má tenké blány, jen takové dun-du-dun, jak koupelnou probíhají bosy, a navíc, v každé části domu narazí do měkkého, neboť matka či její matka –

dnes obě rozechvěny, až s taškami na zádech děti zamíří k otci a on jim na poslední chvíli uhne.

Až ty malé vyškolí nepoznanou rozkoší politá třísla, skřivan vymrštěný z klína údolí.